

MINNEVERS TIL ANNONSE

1. I vårt hjerte i vårt sinn, er du alltid lukket inn.
2. Snill og god du var til det siste, derfor så inderlig tung å miste.
3. Du eide latter og gode smil, en omsorg sterk og uten tvil.
Ditt livsverk vil aldri falle, din styrke samlet oss alle.
4. En liten engel til oss kom, smilte blott og vendte om.
5. Savnet blir stort, men de gode minnene lever videre.
6. Å møtes og skilles er livets gang. Å skilles og møtes er håpets sang.
7. La oss minnes de lykkelige dager, da sorg og smerte fremmed var.
La oss minnes de solrike dager, da vi alle sammen var.
8. Du sovnet så stille da reisen var slutt.
For alt som deg plaget, nå hviler du ut.
9. Tålmodig du led, hvil nå i fred.
10. Gode minner vil vi gjemme. Det gir trøst hvor enn du led.
Du var elsket av oss alle, takk for alt, hvil i fred.
11. Døden er ikke så skremmende som før.
Folk jeg var glad i har gått foran og kvistet løype.
De var skogskarer og fjellvante. Jeg finner nok frem. (Kolbein Falkeid)
12. Gode minner vil vi gjemme. Det gir trøst hvor enn du led.
Du var elsket av oss alle, takk for alt, hvil i fred.
13. Verdig du gikk gjennom livet, var trofast, kjærlig og mild.
Takk kjære mor/far for alt du har gitt oss.
Du har vært så uendelig snill.

14. Høyt elsket, dypt savnet.

15. Vi kan aldri glemme de minnene vi har hatt,
men gjemme dem i hjertet som en dyrebarskatt.

16. Et strevsomt liv har ebbet ut, en flittig hånd har dovet.
Din arbeidsdag har nå tatt slutt, ditt gode hjerte sovnet.

17. Vi lukker deg å våre hjerter inne, og gjemmer deg der som et dyrebart minne.

18. Ditt hjerte som banket så ømt for oss alle, og øyne som strålte så ømt,
har stanset og sluknet til sorg for oss alle. Din kjærlighet vil aldri bli glemt.

19. Takk kjære, for alt du var, for lys du tente, for smil du gav.
Du sovnet så stille i ungdomsvår, nu intet mer vondt deg når.

20. Så kom dagen og siste timen. Livets vei ved ende var.
Takk for år og alle stunder, takk for alt du for oss var.

21. Gjennom sorgens tåke skinner, en krans av gode minner.
Takk for alt du for oss var. Takk, når vi nå avskjed tar.

22. Stille du vandret, stille du led. Hvil nå i fred.

23. Stille suser vinden om hjemmet du elsket.
Takk hvisker blomstene du vernet så tro.
Farvel, kvitrer fuglene du var så glad i.
Mildt hvisker vinden: Sov i ro.

24. Hvil nå, vår kjære. Døden du valgte. Grensen var nådd.

25. La ankret falle, jeg er i havn.

26. Med sykdom og smerte du kjempet og stred.
Farvel du vår kjære, Gud give deg fred.

27. La dine hender få hvile, legg dem til ro i ditt fang.
De strevde hver dag og hver time, de trenger å hvile engang.

28. Så skjønt i livets høst å få legge sitt hode til hvile.
Få sove den sln som gir ro og trøst, når klokkene kaller til hvile.

29. I sorgen finnes glede for alt som du gav,
av kjærlighet og omsorg til de du holdt av.
Klar til å hjelpe, og glad i sinnet, er du vårt aller kjæreste minne.

30. Hjemmet du vernet så trofast og sterkt.
Hverdagens strev var ditt krevende verk.
Ømhet og troskap du stille flettet inn,
minnet om deg vår kjære, lever dypt i våre sinn.